

Arrest

nr. 129 073 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum waarbij een inreisverbod wordt opgelegd (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 november 2013 een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 4 december 2013 ter kennis wordt gebracht, betreft de eerste bestreden beslissing.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt tevens op 14 november 2013 een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissing, die op 4 december 2013 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, betreft de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep gericht vast, enerzijds ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang, en anderzijds ten aanzien van de tweede bestreden beslissing, bij gebreke aan enig tegen deze beslissing ontwikkeld middel. Gelet op de vaststelling dat het beroep onontvankelijk dient te worden verklaard omwille van bovenstaande redenen die ontwikkeld werden in de in punt 2.2. bedoelde beschikking, dient geen uitspraak te worden gedaan over de in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van gebrek aan samenhang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 21 mei 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 22 mei 2014 per aangetekende zending en per drager aan de partijen overgemaakt.

2.3. Verzoeker richt op 23 mei 2014 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 augustus 2014 staat het volgende vermeld: *“De Kamervoorzitter wijst de partijen op de grond van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. Zo lijkt het beroep onontvankelijk daar de verzoekende partij vrijwillig het land heeft verlaten. De advocaat van de verzoekende partij vreest dat er een vergissing werd gemaakt waar gesteld wordt dat de verzoekende partij vertrokken zou zijn en stelt dat Mr. LANDUYT onlangs nog telefonisch contact heeft gehad met de verzoekende partij. Stukken die alsnog wijzen op een aanwezigheid op het grondgebied heeft de advocaat van de verzoekende partij echter niet. Daarenboven geeft de advocaat van de verzoekende partij aan dat de verzoekende partij een man is, en geen vrouw. Er wordt opgemerkt dat in het stuk betreffende het vrijwillig vertrek van de verzoekende partij, zoals dit zich bevindt in het administratief dossier, wordt gesproken over de “betrokkene”. Daarnaast wordt samen met de verwerende partij geduid dat de bewoordingen “de verzoekende partij” in de beschikking een vrouwelijke genus heeft. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.5. De niet gefundeerde bewering van verzoekers raadsvrouw dat verzoeker zich thans nog in België bevindt, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling – gebaseerd op een objectief stuk door verweerder verstrekt – dat overeenkomstig de informatie van de Internationale Organisatie voor Migratie blijkt dat verzoeker op 10 januari 2014 op vrijwillige basis is teruggekeerd naar zijn herkomstland. Verzoekers raadsvrouw beperkt zich ertoe te verwijzen naar een telefonisch contact, maar kan op geen enkele wijze sluitend bewijs geven dat de informatie verstrekt door verweerder foutief is. Verzoeker is ook niet

aanwezig ter terechtzitting. Waar de raadvrouw van verzoeker ten slotte nog stelt dat er sprake moet zijn van een vergissing in de beschikking, waarin verwezen wordt naar een vrouwelijk persoon, merkt de Raad op dat in de beschikking werd verwezen naar “*de verzoekende partij*”, wat een vrouwelijk woord is. Het gebruik van het woord “*zij*” wijst derhalve niet op een vergissing omtrent verzoekers identiteit, doch heeft enkel betrekking op de genus van het woord “*partij*”.

Gelet op bovenstaande brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat hij omwille van zijn vrijwillige terugkeer geen belang heeft bij een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing en geen middel heeft ontwikkeld ten aanzien van de tweede bestreden beslissing. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind. Het beroep is onontvankelijk

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA